

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci

žalobci

Lidl Stiftung & Co. KG

se sídlem Neckarsulm, Stiftsbergstr. 1, Německo
zastoupení advokátkou Mgr. Janou Šuranovou Traplovou,
se sídlem Praha 7, Přístavní 7

proti

žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví

se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a

Za účasti: FERRERO S.P.A., se sídlem Alba, Piazzale Pietro Ferrero 1, Itálie, zastoupen Mgr. Davidem Řehákem, advokátem v Praze 5, Holečkova 100/9,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 5. 2015, č. j. O-505411/D1626/2015/ÚPV

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá práva na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se včas podanou žalobou dne 3. 7. 2015 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 5. 2015, č. j. O-505411/D1626/2015/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 9. 12. 2014 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „ROGER“ na základě námitek společnosti FERRERO S.P.A., se sídlem Alba, Piazzale Pietro Ferrero 1, Itálie.
2. Napadená slovní ochranná známka zn. sp. O-505411 ve znění „ROGER“ byla do rejstříku ochranných známek přihlášena dne 19. 6. 2013, přihláška zveřejněna dne 10. 7. 2013, pro výrobky zapsané ve třídě 30: pečivo a cukrovinky, oplatky, oplatky s čokoládou podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
3. Společnost FERRERO S.P.A. dne 4. 10. 2013 podala námitky proti zápisu slovní ochranné známky č. 688261 ve znění „ROGER“ do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a), c) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů. Namítala, že je majitelem starší mezinárodní slovní ochranné známky č. 688261 ve znění „ROCHER“ s právem přednosti ode dne 16. 12. 1997, a že přihlašované označení je zaměnitelně podobné, a že přihlašované výrobky jsou zaměnitelně shodné, resp. podobné s výrobky, pro které je namítaná ochranná známka zapsána.
4. Namítaná mezinárodní slovní ochranná známka č. 688261 ve znění „ROCHER“ byla do rejstříku ochranných známek u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) zapsána dne 16. 2. 1998 s datem práva přednosti pro území České republiky ode dne 16. 12. 1997 pro výrobky zapsané ve třídě 29 a 30 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.
5. Rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 28. 5. 2012, O-335366/D77269/2011/ÚPV, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 17. 04. 2015, č. j. O-335366/D77269/2011/ÚPV, byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 11. 2011 o zrušení mezinárodní slovní ochranné známky č. 688261 ve znění „ROCHER“ pro část výrobků podle § 31 odst. 1 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zákona o ochranných známkách pro výrobky zařazené do třídy 29 a vybrané výrobky zařazené do třídy 30 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb.

6. Pro zbývající výrobky, zařazené do třídy 30: cukrovinky, čokoládová hmota, polevy, zejména čokoládové polevy, čokoláda, pralinky, čokoládové ozdoby na vánoční stromky, sladkosti 30 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb, zůstává namítaná mezinárodní slovní ochranné známky č. 688261 ve znění „ROCHER“ zapsána v rejstříku ochranných známek.
7. Úřad průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 9. 12. 2014 vyhověl námitkám společnosti FERRERO S.P.A. podaným podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách v celém rozsahu a přihlášku napadené ochranné známky zamítnul. V odůvodnění s odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt, vymezil pojem průměrného spotřebitele jako osoby řádně informované, přiměřeně vnímavé a opatrné. Poté provedl porovnání napadeného označení a namítané ochranné známky z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického, jakož i celkového dojmu. Dospěl k závěru, že odlišnost středových písmen „G“ a „CH“ nepředstavuje natolik distinktivní prvek, aby mohla zamezit podobnosti porovnávaných označení. Konstatoval rovněž shodnost nebo podobnost výrobků, které mají být porovnávanými označeními chráněny. Zdůraznil, že se jedná o výrobky sladké chuti, které jsou k dostání na stejných místech a bývají poptávány stejným okruhem spotřebitelů, resp. širokou spotřebitelskou veřejností.
8. Včas podaný rozklad dne 9. 1. 2015 byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4. 5. 2015, č. j. O-505411/D1626/2015/ÚPV.
9. Předseda Úřadu průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 4. 5. 2015 zamítnul rozklad přihlašovatele napadené ochranné známky, když před tím znovu posoudil zaměnitelnost porovnávaných označení a konstatoval, že správný orgán prvního stupně dospěl ke svému závěru procesně řádným a logickým způsobem. Při porovnání kolidujících označení žalovaný vycházel z ustálené judikatury SDEU a Tribunálu, z níž vyplývá, že celkové posouzení nebezpečí záměny, pokud jde o vizuální, fonetickou a sémantickou podobnost dotčených ochranných známek, musí být založeno na celkovém dojmu, který ochranné známky vyvolávají, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a převládajícím prvkům a odkázal na rozsudek Tribunálu ve věci T-292/01 Phillips-Van Heusen v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), dnes EUIPO, – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS). Podotknul, že v případě porovnávaných označení „ROGER“ a „ROCHER“ lze těžko předpokládat, že veřejnost v napadeném označení ihned postřehne, že jde o anglofonní či frankofonní křestní jméno, je pouze možné, že by slovo „ROGER“ tak část veřejnosti mohl vnímat. Větší část veřejnosti je však pravděpodobně bude považovat, tak jako namítanou ochrannou známku, ve vztahu k přihlášeným výrobkům za fantazijní, bez jakéhokoliv významu.
10. Žalovaný konstatoval, že porovnávaná označení jsou podobná, a že napadené výrobky jsou shodné nebo podobné z výrobky chráněnými namítanou ochrannou známkou, a proto nelze aplikovat tzv. kompenzační princip ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., neboť minimální odlišnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v porovnávaných označeních nejsou schopny vyloučit, že spotřebitel výrobky pod porovnávanými označeními zamění.

11. Žalovaný se odmítnul zabývat tvrzením přihlašovatele, že úřad v Moldavské republice ochranu mezinárodní ochranné známce č. 1173023 ve znění „ROGER“ přiznal, s tím, že je povinen postupovat podle zákona č. 441/2003 Sb., který je platný a účinný v České republice. Ze stejných důvodů se nezabýval ani rozhodnutím slovenského Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30. 3. 2015. Žalovaný se vypořádal s rozkladovými námitkami týkajícími se rozhodovací praxe žalovaného ve věci zn. sp. O-178971 „MOBIS“ v. „MOBIL“.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce se svým podáním domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 5. 6. 2015, č. j. O-305039/E227345/2015/ÚPV.
13. Žalobce namítal, že nebyl správně proveden rozbor z hlediska vizuálního, fonetického a ani sémantického. Dovolával se v této souvislosti dosavadní rozhodovací praxe žalovaného. Tvrdil, že žalovaný v různých rozhodnutích používá zcela odlišnou a rozporuplnou argumentaci. Jednou tvrdí *„odlišnost v jednom písmeni u krátkých označení je zásadní“* a poté v napadeném rozhodnutí *„odlišnost v jednom písmeni u krátkých slov spotřebitel nepostřehne“*.
14. Žalobce namítal rozlišné cenové hladiny výrobků prodávaných pod porovnávanými označeními.
15. Žalobce namítal rozpor napadeného rozhodnutí s ustanoveními § 2 odst. 4, § 3 a § 50 správního řádu, neboť žalovaný nerozhodnul stejným způsobem, jako i v jiných obdobných případech v známkoprávním řízení.
16. Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 28. 8. 2015 navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou. Odmítnul argumentaci rozlišných cenových hladin výrobků uváděných na trh pod namítanou ochrannou známkou „ROCHER“ a výrobků s označením „ROGER“ s tím, že je zcela nepřipadná. Při rozhodování o nepravděpodobnosti záměny a z toho vyplývající zápisné způsobilosti ochranné známky nemůže být cena výrobků rozhodná, když by majitel ochranné známky mohl touto známkou označovat jakékoliv výrobky, pro něž je známka zapsána, tj. pečivo a cukrovinky, oplatky, oplatky s čokoládou.
17. Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 15. 10. 2015 zdůraznila, že porovnávaná označení jsou si velmi podobná, že mohou být považována za jména nebo za výrazy fantazijní, že je možné je číst takřka totožně a na pohled působí takřka stejným dojmem. K vyjádření byla přiložena fotokopie nabídky bonbonů Ferrero Rocher v ceně 37 Kč s DPH.

18. Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s takovým postupem dne 21. 9. 2015 vyjádřil souhlas a žalovaný se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřil.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. *Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*
21. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22. dubna 2014, čj. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách či dotčenosti na právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře, podle § 7 odst. 1 písm. k) tohoto zákona, je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav. Správní uvážení se zde neuplatní. Závěry správního orgánu o těchto otázkách přezkoumává soud v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu.
22. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2013, čj. 8 As 41/2012-46 pro posuzování podobnosti mezi výrobky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je nutné zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi dotčenými výrobky. Tyto faktory zahrnují zejména povahu výrobků, jejich účel, způsob použití, jakož i jejich konkurenční nebo komplementární charakter. Dalšími faktory, na které je možno brát ohled, jsou též distribuční kanály, relevantní veřejnost a obvyklý původ zboží (převzato z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, čj. 9 As 59/2007-141). Při posuzování podobnosti slovních označení pro účely § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, je nutné vzít v úvahu mimo jiné následující faktory:
- (1) průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím;
- (2) průměrný spotřebitel při vnímání slovního označení obvykle rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, jež zná; a

(3) průměrný spotřebitel nebude u složené ochranné známky za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného touto ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní. Tato kritéria však nelze aplikovat mechanicky.

23. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známkou jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.
24. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.
25. Podle rozsudku Tribunálu ve věci T-117/02 Grupo El Prado Cervera, SL, bod 48: Pokud se jedná o vizuální srovnání, je nutno konstatovat, že kolidující označení nemají jenom společnou předponu „chuf“, ale také písmeno „i“. Proto mají tato označení pět společných písmen, z nichž čtyři tvoří jejich úvodní část. Nicméně kolidující označení mají několik vizuálních rozdílů, jimž může spotřebitel věnovat pozornost stejně tak jako úvodní části s přihlédnutím k omezené délce zmíněných označení. Slovní označení se totiž píšou odlišně a jsou složena z různého počtu písmen, tj. z pěti písmen starší ochranné známky žalobkyně a z osmi písmen přihlašované ochranné známky Společenství a mají také odlišnou slabičnou strukturu, jelikož struktura starších ochranných známek Společenství je obzvláště krátká. Kromě toho středové umístění spojení písmen „f“, „a“ a „f“ v přihlašované ochranné známce Společenství CHUFAFIT a přítomnost koncového písmena „t“ přispívá k vytvoření odlišného vizuálního dojmu přihlašované ochranné známky, než je tomu u starších ochranných známek žalobkyně. Při vizuálním posouzení všech označení jsou tudíž tyto rozdíly, i když jen málo důležité, nicméně dostatečné k vyloučení vzhledové podobnosti mezi kolidujícími označeními.
26. Při posuzování žalobních námitek v plné jurisdikci vycházel Městský soud v Praze z citované judikatury Nejvyššího správního soudu, jakož i ustálené judikatury SDEU.

Přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo v rozsahu námitek uplatněných v žalobě, a dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby.

27. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí popsal porovnávaná označení, stanovil kritéria pro hodnocení podobnosti slovních označení a poté přistoupil k jejich porovnání z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Správně při posuzování porovnávaných označení vycházel ze závěrů především z ustálené judikatury SDEU. Odůvodnil svůj závěr, že ochranné známky jsou zaměnitelné jako celek.
28. Nejprve porovnávaná označení „ROGER“ a „ROCHER“ porovnal z hlediska vizuálního a konstatoval podobnost, když obě označení obsahují čtyři identická písmena nacházející se na stejných pozicích. Odlišnost shledal pouze v prostředním písmenu třetím v pořadí „G“ a „CH“ a uvedl, že dopad této rozdílnosti na vnímání průměrným spotřebitelem bude velmi slabý. Zvláště když písmeno „G“ je velmi podobné písmenu „C“.
29. Pokud jde o fonetické hledisko, žalovaný rovněž vycházel z rozdílnosti prostředního písmene „G“ a „CH“, která však budou vyslovována obdobně. Napadené označení „ROGER“ bude vyslovováno jako „rožer / rodžr / rodžer“, event.. „roger“, přičemž namítaná ochranná známka bude vyslovována jako „rošer / rošé“, popř. „rocher“. Konstatoval, že jak jazykově vybavená veřejnost, tak i veřejnost cizími jazyky nevybavená, bude porovnávaná označení vyslovovat podobně, tzn. anglicky/ francouzsky /česky.
30. V obou případech konstatoval podobnost porovnávaných označení a Městský soud v Praze s jeho závěry musel souhlasit. Žalobcovo tvrzení, že napadené označení „ROGER“ bude vyslovováno česky „roger“ krátce, ostře a uzavřeně, podle názoru soudu je spekulativní. Tímto označením jsou označovány výrobky zahraniční společnosti, a proto lze očekávat, že i průměrný spotřebitel bude vnímat jejich označení s výslovností v cizím jazyce, a to jak z reklamy, tak i z vyjádření prodávajících.
31. Pokud jde o hledisko sémantické, žalovaný konstatoval, že je možné, že průměrný spotřebitel bude označení „ROGER“ vnímat jako cizojazyčné mužské jméno, zatímco slovo „ROCHER“ bude vnímáno jako fantazijní bez konkrétního významu. Na základě těchto skutečností potom dovodil, že sémantické hledisko není v inkriminované věci rozhodné.
32. Žalovaný v rozhodnutí v souvislosti se sémantickým významem napadeného označení „ROGER“ zmínil celkem tři mužská jména, a to Roger Moore, Roger Federer a Roger Waters. Jedná se o jména, která jsou průměrnému českému spotřebiteli dobře známa z filmu a hudby a především sportu. Roger Federer je velmi úspěšný tenista, jehož jméno velmi často zaznívá ve sdělovacích prostředcích a je vyslovováno „rožer“ nikoliv „roger“. Průměrný český spotřebitel má tedy toto jméno zafixováno ve francouzské výslovnosti, lze tedy předpokládat, že cizí výrobek s označením „ROGER“ nebude vyslovovat jako „roger“ ale jako „rožer“.
33. vycházel přitom z judikatury Tribunálu, podle níž průměrný spotřebitel obvykle přikládá větší význam počáteční části slov než částem následujícím, tato úvaha však neplatí ve všech případech (viz např. rozsudky ve věci T-292/01 Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), a ve věci T-117/02 Grupo El Prado Cervera v. OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFACIT), bod 48). Vzhledem ke krátkosti slovního prvku přihlašovaného označení, který je pouze dvojslabičný a sestává toliko ze čtyř písmen, průměrný spotřebitel bude slovní prvek přihlašovaného označení vzhledem k

jeho krátkosti a celistvosti nepochybně vnímat jako jeden celek, a takto si jej taky zapamatuje.

34. Pokud žalobce ve své žalobě namítal rozpor s ustanovením § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, a že žalovaný nesprávně posoudil vizuální, fonetické a sémantické hledisko, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Poukazuje přitom na celkový dojem obou porovnávaných označení. Při konstatované podobnosti z hlediska vizuálního a fonetického je nutno určit i podobnost z hlediska celkového dojmu.
35. Městský soud v Praze svůj závěr o podobnosti porovnávaných označení opírá mj. i o rozsudek Tribunálu ve věci T-434/07 Volvo Trademark Holding AB v. OHIM, v němž Tribunál mj. konstatoval:

„Mezi obrazovou ochrannou známkou SOLVO, jejíž zápis jakožto ochranné známky Společenství je požadován pro „počítačové programy pro systém skladového hospodářství a počítačové programy pro systém kontejnerového terminálu“ spadající do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody a slovní ochrannou známkou VOLVO zapsanou dříve ve Spojeném království mezi jinými výrobky a službami pro „počítačový software“ spadající do třídy 9 uvedené dohody, a tudíž rovněž pro výrobky totožné s výrobky, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, existuje fonetická podobnost. I když skutečnost, že sporná označení mají odlišné první písmeno, představuje fonetickou odlišnost, výslovnost skupiny následujících čtyř písmen „olvo“ zůstává striktně totožná a nezbytně tak zachovává stupeň podobnosti. Ačkoli platí, že začátek označení má význam v celkovém dojmu, který toto označení vyvolává, nelze v projednávané věci popřít existenci určité podobnosti, s ohledem na totožnou výslovnost velké části každého ze sporných označení, a to čtyř z jejich pěti písmen. Existence stupně podobnosti mezi spornými označeními, pokud jde o jeden z posuzovaných relevantních aspektů, a to o fonetickou podobnost, brání tomu, aby bylo možné mít za to, že není splněna jedna ze základních podmínek použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství. Za těchto podmínek je třeba provést celkové posouzení nebezpečí záměny pro účely určení, zda se s ohledem na stupeň fonetické podobnosti shledaný mezi spornými označeními, na totožnost dotčených výrobků a na proslulost staršího označení veřejnost, již jsou určeny dotčené výrobky, může domnívat, že tyto výrobky pocházejí od stejného podniku nebo od podniků hospodářsky propojených. (viz body 28, 39–40, 50)

36. Podle názoru Městského soudu v Praze existuje v inkriminované věci mezi porovnávanými označeními podobnost přihlašovaného označení se starší namítanou ochrannou známkou, která by mohla vyvolat dojem u dotčené veřejnosti, již jsou určeny dotčené výrobky, že tyto výrobky pocházejí od stejného podniku nebo od podniků hospodářsky propojených. Koneckonců Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. července 2008, č. j. 4 As 90/2006-123, judikoval, že *„Zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli podobností s registrovanou ochrannou známkou, ale toliko podobností závadnou, tj. podobností, jež vyvolává pravděpodobnost záměny ohledně původu výrobků či služeb. Nepříčí se principům známkoprávní ochrany samo o sobě, dospěje-li správní orgán k závěru o různém stupni rozlišovací způsobilosti ochranných známek; rozlišovací způsobilost ochranných známek nelze paušálně považovat za identickou.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

37. Městský soud v Praze stejně jako žalovaný musel odmítnout argumentaci žalobce týkající se rozlišných cenových hladin výrobků uváděných na trh pod namítanou ochrannou známkou „ROCHER“ a výrobků s označením „ROGER“ jako zcela nepřipadnou. Při rozhodování o nepravděpodobnosti záměny a z toho vyplývající zápisné způsobilosti ochranné známky nemůže být cena výrobků rozhodná, když by majitel ochranné známky mohl touto známkou označovat jakékoliv výrobky, pro něž je známka zapsána, tj. pečivo a cukrovinky, oplatky, oplatky s čokoládou.
38. Žalobce dále namítal porušení procesních ustanovení, nicméně Městský soud v Praze neshledal tyto námitky odůvodněnými.
39. Podle § 2 odst. 4 správního řádu *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.* V inkriminované věci žalovaný přijal řešení, odpovídající okolnostem této věci. Skutečnost, že nevyhověl návrhu žalobce, ještě nemusí ve svých důsledcích znamenat porušení základních zásad správního řízení. Žalobce nemohl legitimně očekávat, že bude jeho návrhu vyhověno, neboť každá ochranná známka je originální a jedinečná, a proto nelze již z objektivních důvodů rozhodovat ve všech věcech bez dalšího identicky. Žalovaný standardním způsobem za použití předepsaných kritérií a hledisek a v souladu s ustálenou judikaturou porovnával přihlašované označení s namítanou mezinárodní známkou a dospěl k závěru, že porovnávaná označení nejsou podobná. Soud neshledal důvod, pro který by bylo lze napadené rozhodnutí zrušit.
40. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. března 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, „vzhledem k požadavku přísně individualizovaného posuzování jednotlivých známkoprávních sporů zpravidla nelze spatřovat ustálenou správní praxi Úřadu průmyslového vlastnictví v posuzování konkrétních ochranných známek. Tato praxe však může spočívat v ustálených postupech a metodách, jež Úřad průmyslového vlastnictví při jejich posuzování používá. I za této situace ovšem musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkoumat, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 vyloučeno.“
41. Pokud se žalobce dovolával rozhodovací praxe Úřadu průmyslového vlastnictví ve věcech vedených pod sp. zn. O-473690 a O-507278 a O-470693, která měla být ve vztahu k inkriminované věci odlišná, musel Městský soud v Praze s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 100/2014 – 120, odmítnout tuto námitku jako neodůvodněnou. Soud zkoumal, zda případy, jež měly tuto praxi založit, jsou vůči posuzované věci typově podobné, a dospěl k opačnému závěru. Ve věci zn. sp. O-473690 se jednalo o kombinované označení „ZADA“ a grafické označení „ZARA“, rozhodoval zdejší soud rozsudkem ze dne 13. října 2015, č. j. 8 A 95/2012 – 54, a konstatoval jednak nepodobnost porovnávaných označení, jakož i skutečnost, že přihlašované kombinované označení „ZADA“ chrání služby zařazené do třídy 35: daňové přiznání (příprava a vyhotovení), poradenství (odborné obchodní), řízení (poradenské služby obchodní nebo podnikatelské); do třídy 41: organizování a vedení seminářů, školení (pořádání a řízení) podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek.

42. Ve věci zn. sp. O-507278 nebylo dosud soudní řízení skončeno.
43. Ve věci O-470963 se jednalo o slovní označení „VRANÍK“ a „BRANÍK“ a v rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. listopadu 2014, č. j. 8A 21/2011-49, se mj. konstatuje „Pro námitkové řízení platí zásada koncentrace řízení, všechny námitky musejí být podány písemně, odůvodněny a doloženy, přičemž toto pravidlo se týká namítajícího. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pracoval z důkazních prostředků předloženými namítajícím tak, jak mu ukládá zákon o ochranných známkách. Žalovaný podklady pro rozhodnutí v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu hodnotil dle své úvahy a přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalovaný neporušil zásadu zákazu zneužití správního uvážení upravenou v § 2 odst. 2 správního řádu. Závěr o neexistenci zaměnitelnosti porovnávaných sporných označení srozumitelně a řádně odůvodnil a vypořádal se všemi doloženými tvrzeními žalobce uplatněnými v jeho vyjádřeních k podaným námitkám, jakož i rozkladu. Jednalo se o řízení o námitkách podaných třetí osobou a důkazní břemeno leželo právě a pouze na této osobě. Její povinností bylo prokázat správnímu orgánu, že je majitelem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou, jakož i že je majitelem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu. Nicméně takovou námitku žalobce ve svém podání ze dne 12. 2. 2010 neuplatnil.“
44. Porušení zásady vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu z roku 2004 je tedy vyloučeno.
45. Koneckonců již dříve Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. května 2014, č. j. 7 As 151/2012 – 64, judikoval: „Předně pokud jde o rozhodnutí předsedy žalovaného v jiných věcech, tato nemohou prokazovat existenci uvedených práv stěžovatele. Prokazují pouze skutečnost, že předseda žalovaného v jiné věci dospěl k závěru, že stěžovateli taková práva svědčí. Jedná se nicméně toliko o skutkové zjištění v konkrétní věci, které nemůže zavazovat ani samotného žalovaného při posuzování obdobných skutkových okolností v jiné věci, bez ohledu na to, jaké skutečnosti sám zjistí. Tím méně pak může zavazovat správní soud při přezkumu rozhodnutí žalovaného (resp. jeho předsedy). Skutková zjištění ohledně téže skutečnosti se mohou v každé jednotlivé věci lišit z několika důvodů. V první řadě může v některé věci správní orgán skutkový stav zjistit či zhodnotit chybně. Kromě toho může správní orgán pokaždé rozhodovat na základě jiné množiny důkazů, neboť se může lišit také okruh účastníků řízení, kteří provedení těchto důkazů navrhli.“
46. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. V inkriminované věci žalovaný řádně zjistil skutkový stav, takže o něm nejsou žádné pochybnosti. Vycházel přitom z návrhu, resp. námitek žalobce, z jehož popudu bylo řízení zahájeno, a který nesl důkazní břemeno. V čem konkrétně žalobce spatřuje porušení zásady správního řízení upravené v § 3 správního řádu, pak žalobce opomněl uvést.

47. Podle § 50 odst. 4 správního řádu *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*

Citované ustanovení § 3 správního řádu je konkretizováno v § 50 a násl. správního řádu, který je věnován podkladům pro vydání rozhodnutí. V čem konkrétně žalobce spatřuje porušení zásady správního řízení upravené v § 50 správního řádu, pak žalobce opomněl uvést. Nicméně žalovaný se vyjádřil ke všem argumentům předloženým v známkoprávním řízení, a proto musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
49. Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.
50. Rozhodnutí o nepřiznání náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil začátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. září 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu